

Ήσυχρομη εν Ελλάδι έτησ. 89. 12, εξαμ. 6. — Έν τῇ Έξωτερικῇ έτησ. 89. 15, εξαμ. 8. — Γραφετον εν οδῳ Φιλελλήνων. Τικῇ φύλλου λ. 20.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΣΓΓΛΕΣΗΣ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΕΤΟΣ Γ'.

Έν Αθήναις τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1890

ΑΡΙΘ. 10

ΘΑΝΟΣ ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ

Ο νέος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργός

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΙΜΕΝΟΝ

Αἱ Ἀθῆναι πρὸ τεσσαρακονταετίας, ὑπὸ Χ. Ἀννίνου. — Ἰσπανός καὶ Ἰταλός (ποίημα) Ἀχ. Παράσχου. — Ὁ πρῶτος ἔρωσ (μυθιστ. συνέχεια) μετάφρασις Γ. Σ. — Μερικὰ Φύλλα ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου σημειωματαρίου μου, ὑπὸ Ἰξίονος. — Εἰκόνες καὶ Σκηναί: Θεάματα τοῦ Ψυρρεῖ, ὑπὸ Μιχαὴλ Μητσάκη. — Εἰκόνες: Θ. Κανακάρης, Α. Ὀμηρίδης, ἀνδριάς Ζάππα, Μ. Ἀντωνόπουλος, Θήρα λευκῶν ἄρκτων. — Νεώτερα: Ἐπιστημονικά καὶ καλλιτεχνικά. — Δημοσιεύματα. — Εὐτράπελα. — Στιγμαὶ τέρψεως. — Γράμματα.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Θ. Κανακάρης, ὁ νέος ὑπουργός τῆς Παιδείας. — Α. Ὀμηρίδης. — Ἑλληνικὴ Καλλιτεχνία: Ὁ ἀνδριάς τοῦ Ζάππα ἐν Κων)πύλει. — Μ. Ἀντωνόπουλος. — Θήρα λευκῶν ἄρκτων.

Εἰς τινὰς ἐφημερίδας ἐδημοσιεύθη πρὸ ἡμερῶν δῆλωσις τοῦ διακεκριμένου συνεργάτου τοῦ «Ἀττικοῦ Μουσείου» κ. Π. Ι. Φέρμπου, ὅστις ἐν ἀρχῇ εἶχεν ἀναλάβῃ καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ περιοδικοῦ, δι' ἧς ὁ ἀξιοτίμος ἡμῶν φίλος καὶ λόγιος ἀναγγέλλει

λεῖ ὅτι ἀποχωρεῖ αὐτοῦ, ὡς δημοσιευθέντος ἐν τῇ παρελθόντι φύλλῳ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου ἄρθρου τινός, ἐν ᾧ καθὰ λέγει περιείχοντο φράσεις καὶ λέξεις, αἵτινες ἀπῆρεσαν αὐτῷ. Ὁ ἐκδότης τοῦ ἀνὰ χειρας περιοδικοῦ, ὅστις ἔχει καὶ τὴν μέριμναν τῶν συμφερόντων αὐτῷ, καταχωρίζων τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον, χαρακτηρὸς καθαρῶς φιλολογικοῦ καὶ φέρον ἄλλως τε τὴν ὑπογραφήν συγγραφέως γνωστοῦ καὶ δημοσιεύσαντος ἥδη ἀνάλογα διηγηματικά ἔργα πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν γραφέντα καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν περίπου τρόπον συντεταγμένα καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ δὴ εἰς τὰ κάλλιστα καὶ κατ' ἐξοχὴν οἰκογενειακά ἀναγνώσματα τῆς πρωτευούσης, ἐνόμισεν ὅτι δὲν προσέκρουεν εἰς τίποτε, οὔτε ἐδικαιοῦτο, ἀφοῦ τὸ ἐξήτησε, ν' ἀρνηθῇ τὴν δημοσίευσιν ἔργου οὐδὲν ἀπολύτως τὸ ἐπιλήψιμον, λογικῶς ἐξεταζομένου τοῦ πράγματος, περιέχοντος, οὐδὲ ἀντικειμένου καὶ εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ περιοδικοῦ ποσῶς. Τὴν γνώμην ταύτην ἀναμφίδολον βεβαίως εἶνε ὅτι καὶ συνεμερίσθησαν καὶ συμμερίζονται καὶ πάντες οἱ ἀναγνώσται τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ. Ἀλλ' ὁ κ. Φέρμπου, ἄλλως φρονῶν, προὔτιμησεν ἄνευ οὐσιώδους πράγματι λόγου νὰ στερηθῇ ἡμᾶς τῆς πολυτίμου συνεργασίας καὶ συνδρομῆς του, ἐφ' ᾧ καὶ ἐκφράζομεν τὴν βαθυτάτην ἡμῶν λύπην.